

Ilmestyskirja 31

Ilm. 22:5-15

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Olemme melkein sen lopussa, luvussa 22. Viime kerralla kuulumme taivaallisesta kaupungista, Uudesta Jerusalemita. Siellä kasvaa elämän puu, joka antaa satoa joka kuukausi ja jonka hedelmistä ja lehdistä kansat saavat terveyttä. Sen asukkaat saavat nähdä Jumalan kasvoista kasvoihin ja he hallitsevat kuninkaina ikuisesti. Siellä on muitakin valtavan hienoa ja mielenkiintoista. Kaikkien kansojen ja kulttuurien rikkaudet ja savutukset on tuotu sinne, mutta puhdistettuina entisistä vioistaan.

Nyt jatkamme luvun 22 jakeesta 6.

Ilmestyskirja on osa Jumalan ilmoitusta

Minulle sanottiin: ”Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra Jumala, joka antaa Henkensä profeetoille, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan ennussanat” (Ilm. 22:6-7).

Puhujana on ilmeisesti enkeli. Hänen tarkoituksensa on kertoa Johannekselle ja hänen kauttaan kirjan alkuperäisille lukijoille, Vähä-Aasian seitsemälle seurakunnalle, kuinka heidän tuli suhtautua tähän Johanneksen heille lähettämään tekstiin, Ilmestyskirjaan.

Vastaavanlainen sanoma on ihan Ilmestyskirjan alussa:

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Jumala lähetti enkelinsä ja ilmoitti kaiken tämän palvelijalleen Johannekselle, joka nyt omalla todistuksellaan vahvistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt. Autuas se, joka tämän toisille lukee, autuaat ne, jotka kuulevat nämä ennussanat ja ottavat varteen sen, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu, sillä hetki on lähellä (Ilm. 1:1-3).

Tarkoitus on sanoa, että tämän kirjan teksti on Jumalan ilmoitusta. Se on profeetallista sanaa, sillä sen auktoriteetin takeena on ”Herra Jumala, joka antaa Henkensä profeetoille”. Sama Jumala lähetti enkelinsä näyttämään Johannekselle näyissä, ”mitä pian on tapahtuva”.

Siksi tuossa sanotaan, että ”autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan ennussanat”.

Epäilemättä nuo sanat on tarkoitettu koskemaan muitakin kuin Ilmestyskirjan alkuperäisiä lukijoita Vähä-Aasian seitsemässä seurakunnassa. Se tarkoittaa myös meitä.

Ja onhan se ollutkin totta, että Ilmestyskirjan lukijat ovat autuaita. Ainakin me, tutkiessamme Ilmestyskirjaa ja lukiessamme sitä tässä ohjelmassa muille, olemme saanut varoitusta, rohkaisua ja lohdutusta, seurataksemme Jeesusta Kristusta ja uskoaksemme häneen. Se johtuu siitä, että Ilmestyskirjan sanat eivät ole ainoastaan sen kirjoittaneen Johanneksen sanoja, vaan samalla Jumalan profeetallista sanaa.

Mitä tarkoittaa ”Minä tulen pian”?

Mitä sitten tarkoittaa se, että ”mitä pian on tapahtuva”? Tai se Jeesuksen sana, että ”minä tulen pian”? Onhan Ilmestyskirjan kirjoittamisesta yli 1900 vuotta aikaa, eivätkä sen ilmestyksissä kuvatut asiat ole vielääkään tapahtuneet.

Vastauksena on se, että me olemme eläneet jo Jeesuksen ylösnousemisesta alkaen lopun aikoja. Kaiken loppu on lähellä. Tätä Ilmestyskirja ja muukin Uusi testamentti painottaa yhtenä.

Yhtä vahvana on myös painotus siitä, että kukaan ei loppujen lopuksi tiedä sitä, miten pitkän ajan päästä loppu todella tulee. Jeesuksen mukaan edes hän itse ei sitä tiedä.

Mutta sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä edes Poika, sen tietää vain Isä (Matt. 24:36).

Lisäksi on huomattava, että noissa Jeesuksen sanoissa ”Minä tulen pian” on Ilmestyskirjassa kolme eri aspektia:

Yhtäältä ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus on jo nyt läsnä seurakunnassaan. Tästä kertoo se, että Ilmestyskirjan 1. luvussa kerrotun näyn mukaan hän käyskentelee seurakuntia kuvaavien lampunjalkojen keskellä.

Käännyin nähdäkseni, mikä ääni minulle puhui, ja kun käännyin, näin seitsemän kultajalkaista lamppua ja lamppujen keskellä hahmon, joka oli ihmisen kaltainen. - -

Hänet nähdessäni minä vaivuin hänen jalkoihinsa kuin kuollut. Mutta hän laski oikean kätensä päälleni ja sanoi: ”Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, - - sinä näit seitsemän tähteä oikeassa kädessäni ja seitsemän kultajalkaista lamppua, ja niiden salaisuus on tämä: seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lamppua ovat ne seitsemän seurakuntaa (Ilm. 1:12-13, 20).

Jeesuksen tulemus on siis lähellä, koska hän on jo nyt läsnä. Toisaalta hänen sanansa ”Minä tulen pian” viittaavat myös siihen, että jos harhaan joutunut ja katumaton paikallisseurakunta ei tee parannusta, hän tulee tuomitsemaan sen hyvinkin nopeasti.

Muista siis, mistä olet langennut, käänny ja palaa tekemään ensi ajan tekoja. Ellet tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lamppusi paikaltaan (Ilm. 2:5).

Käänny siis! Ellet tee parannusta, minä tulen kohta luoksesi ja käyn heitä vastaan, isken heitä suuni miekalla (Ilm. 2:16).

Muista, kuinka kuulit sanan ja otit sen vastaan, tarkkaa sitä ja tee parannus. Ellet ole hereillä, minä tulen kuin varas, yllätän sinut hetkellä, jota et aavista (Ilm. 3:3).

Vähä-Aasian seurakunnat eivät ottaneet todesta näitä varoituksia. Jeesus on totisesti tullut ”pian” ja siirtänyt niitten lampunjalat paikoiltaan. Se tapahtui viimeistään silloin, kun muslimit valloittivat nuo seudut. Vähä-Aasiassa ei enää ole kristillisiä seurakuntia. Tai jos on, ne ovat hyvin vähäisiä.

Kolmanneksi Jeesuksen sanat ”Minä tulen pian” viittaavat siihen, että kerran hän tulee takaisin maan päälle vallassaan ja kunniaanaan, sillä tavalla, että jokainen voi sen silmillään nähdä ja todeta. Mutta, kuten sanottua, tarkkaa aikaa tuolle tulemukselle ei voi ennustaa.

Vain Jumalaa tulee palvoa

Minä, Johannes, olen kaiken tämän kuullut ja nähnyt. Kuultuani ja nähtyäni sen minä heittäydin kasvoilleni kumartaakseni enkeliä, joka oli sen minulle näyttänyt. Mutta hän sanoi: ”Älä tee niin! Minä olen vain Jumalan palvelija, niin kuin sinä ja profeetat, sinun veljesi, ja kaikki ne, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaa!” (Ilm. 22:8-9)

Tässä on taustalla varmaankin se, että Ilmestyskirjan alkuperäisiä lukijoita painostettiin voimakkaasti kunnioittamaan Rooman keisaria jumalana ja uhraamaan hänelle. Johannekselle kuitenkin sanottiin, että edes oikeata Jumalan enkeliä ei saanut kunnioittaa Jumalalle kuuluvalla palvonnalla. Saati sitten keisaria! Se piti tajuta myös niiden Johanneksen kanssakristittyjen, joita varten Ilmestyskirja kirjoitettiin.

Minun mielestäni tämä kehotus on edelleen ajankohtainen. Meitä nykykristittyjä painostetaan voimakkaasti siihen, että taipuisimme yhteiskunnan mielipiteen mukaan ja lakkaisimme esimerkiksi pitämästä kiinni sellaisesta sukupuolimoraalista, jota Kristus ja Jumalan sana meiltä vaativat. Joittenkin mielestä siitä kiinni pitäminen on auttamattoman vanhanaikaista, ja siksi sen kannattaminen vieraannuttaa ihmisiä kristinuskosta. Kirkon olisi muutettava opetustaan sellaiseksi, että se olisi hyväksyttävää yleisen mielipiteen kannalta. Minusta tässä ollaan jo niillä rajoilla, että palvotaan luotua luojan sijasta.

Älä sulje tätä kirjaa

Sitten minulle sanottiin: »Älä sulje sinetillä tämän kirjan ennussanoja, sillä hetki on lähellä. Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä.» (Ilm. 22:11)

Tässä kohdassa Ilmestyskirja eroaa monesta muusta apokalyptisesta kirjasta, esimerkiksi Danielin kirjasta. Siinä näkijää käsketään sinetöimään saamansa näyn sisältävä kirja, niin, että sitä ei vielä sen kirjoittamisiakana ymmärrettäisi:

Ja näky illoista ja aamuista, jonka sait, on tosi. Mutta pidä salassa se näky, sillä se koskee tulevia päiviä. (Dan. 8:26)

Mutta sinä, Daniel, pidä nämä asiat salassa ja sulje tämä kirja sinetillä lopun aikaan saakka. Monet harhailevat, mutta tieto lisääntyy (Dan. 12:4).

Johanneksen Ilmestyksen kohdalla Jumala ei käske sinetöimään sen sanomaa, vaan ilmoittamaan sen julkisesti.

Kaksi tietä, pyhyys ja saastaisuus

Mitä sitten tarkoittaa tuo ”saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä”? Se on ironinen kehoitus: ”Tehkää vaan syntiä oikein kovasti, tulette kyllä näkemään, mihin se johtaa.” Tuon kehotuksen avulla meitä kehoitetaan menemään itseemme, tarkkailemaan elämäämme ja korjaamaan sen suuntaa, jos siihen on aihetta.

Jukka Norvanto kirjoittaa mielestäni hyvin sanoessaan, että tuon kehotuksen takana on myös sellainen ajatus, että lopun aikoina elämä ”polarisoituu” yhä enemmän. Se muuttuu ikään kuin kaksinapaiseksi. ”Pyhät pyhittyvät yhä edelleen eli he alkavat ottaa yhä selvemmin pesäeroa lohikäärmeen vaikuttamiin ilmiöihin, joita tässä maailmassa seurataan kriitikittömästi. Ja vastaavasti ne, jotka ovat nielleet pedon antikristillisen valheen, alkavat yhä voimakkaammin ajatua eroon Raamatusta ja sen ilmoittamasta Jumalan tahdon mukaisesta elämästä” (s. 228). Se näkyy ”saastaisuutena” eli sellaisena elämänä, jota peto ja portto edustavat: epäjumalanpalveluksena, siveettömyytenä, väkivaltana ja materian ja riikkauden palvontana.

Mutta kaikki saa palkkansa, sekä pyhä elämä että saastainen elämä.

Minä tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa: he pääsevät syömään elämän puusta ja saavat mennä porteista sisälle kaupunkiin. Ulkopuolelle jäävät koirat

ja noidat, irstailijat, murhaajat ja epäjumalien palvelijat ja kaikki, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat sitä (Ilm. 22:12-15).

Jeesus jälleen sanoo, että hänen tulemuksensa on lähellä. Edellä olemme käsitelleet sitä, mitä tuo ”lähellä” tarkoittaa. Tässä kohdassa hän lisää sen ajatuksen, että hänen tulemuksensa liittyy jumalalliseen oikeudenmukaisuuteen: silloin paha saa lopultakin palkkansa, mutta niin saa myös hyvä.

Aeimmin Ilmestyskirjassa Jumalaa on vaadittu toteuttamaan tuo jumalallinen oikeudenmukaisuus. Kaksikymmentä neljä ”vanhinta” sanoivat hänelle:

Kansat ovat vihan vallassa, mutta nyt on sinun vihasi hetki.
On tullut kuolleiden tuomion aika, aika palkita profetiat, sinun palvelijasi,
ja kaikki pyhät ja kaikki jotka kunnioittavat sinun nimeäsi, pienet ja suuret. On
aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata (Ilm. 11:18)

Lopussa tuo toteutuu ja kullekin maksetaan hänen tekojensa mukaan. Jumala on silloin A ja O eli Alfa ja Omega, alku ja loppu, kuin kreikkalaisen aakkoston ensimmäinen ja viimeinen kirjain. Hän on kaiken lähde ja luoja, johon kaikki lopulta palaa, hänen tahtonsa mukaiseksi.

Silti se, että ihminen sitä ennen lankeaa tekemään vastoin Jumalan tahtoa, ei välttämättä johda siihen, että hänelle maksetaan lopussa palkka hänen syntiensä mukaan. Tästä kertovat nuo sanat: ”Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa: he pääsevät syömään elämän puusta ja saavat mennä porteista sisälle kaupunkiin.” Vaatteiden peseminen viittaa siihen, että ihminen katuu syntejään ja pyytää niitä anteeksi Jeesuksen veren eli hänen tekemänsä syntien sovituksen perusteella. Sen varassa pääsee taivaaseen, ei sen, ettei koskaan ole tehnyt syntiä. Siihen ihminen ei nimittäin omin voimin kykene, ja juuri sen takia Jeesus on tullut maailmaan, hankkiakseen kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan meille syntien anteeksiantamuksen ja pääsyn iankaikkisen elämään eli taivaalliseen kaupunkiin, Uuteen Jerusalemiin.

Ulkopuolelle jäävät ne, jotka eivät kadu syntejään eli ”pese vaattaitaan Karitsan veressä”. Heidän käytöksensä on Jumalan ja Karitsan tahdon vastaista: siveetöntä, epäjumalia palvovaa, väkivaltaista ja valheellista. Juuri sellaista, mitä ”peto” ja ”portto” eli Rooman imperiumi ja kaikki sen jälkeinen jumalanvastaisuus edustavat.

Pysykää kanavalla. Ensi maanantaina pääsemme Ilmestyskirjan loppuun.